

segons es veu en el gran desmunt de llicorelles de la carretera de Rellinàs, en revoltar aquesta bon xic abans d'arribar als *Caus*.

Resultà, además, que en topar aquestes premsades amb els ramals o carenes que de N. N. E. a S. S. W. s'havien format en èpoques anteriors, els arrugaren, formant-hi replecs o sacsons de través, per quins solcs s'hi escorren avui les aigües dels xaragalls laterals que afluïxen al torrent del Llor, a la Xuriguera i a la riera de La Barata.

A n'aquests avenços o corriments tant remarcables poden atribuir-se les tant sobtades inflexions o girades que envers el S. E. experimenten les principals corrents del N. W. del Vallès, com la que sofreix el Buxadell davant del canal del Mimó; el torrent del Llor enfront dels *Castellots*, prop de Coll Cardús; la Xuriguera al costat del *Guitart*; i la riera de La Barata part d'amunt de *cân Torrella* de Matadepera.

Veus aquí lo més interessant que pot dir-se referent als corriments i cavalcaments ocorreguts an aquesta part del N. W. del Vallès.

Deixo de parlar de les empentes de llevant envers ponent, que a les darrerries de la època *Pontiana* premsaren nostres terrenys, produïnt-hi inclinacions i rebregaments, tant per a no allargar més aquest treball, com per no haver observat corriments ni cavalcaments deguts a a n'aquests esforços, però les dites inclinacions demostren clarament les influències de les pressions mediterrànies.

Es compren que éssent nostra regió tant propera a la fossa mediterrània, s'hi hagin deixat sentir amb molta intensitat les repercussions dels trastorns esdevinguts a dita conca. Gairebé podem assegurar que totes les palpitations de la escorça mediterrània han deixat senyals ben marcadades de llur actuació en els accidents tectònics de nostres valls i muntanyes, éssent dits accidents com els sismògrams dibuixats en la superfície del terror.

Convé, doncs, continuar en properes excursions els estudis ara començats, en la seguretat de que han de resultar de gran interès, per a el més complert coneixement de la geodinàmica de nostra regió.

Terrassa, setembre de 1923.

Notes Bibliogràfiques

Notizia della presenza del Genere *Synxenus* (Myriopada, Diplotopoda) in Catalogna e descrizione di quattro specie. Dr. F. SILVESTRI.— Publicacions de la Junta de Ciències Naturals de Barcelona, 1923. Treballs del Museu de Ciències Naturals de Barcelona. Vol. IV, n.º 5, 15 pàg. (6 fig.) Barcelona, 1923.— La troballa per l'autor en les seves excursions científiques per Catalunya pel gener d'enguany, primer en el Montsià prop de

Ulldecona (prov. de Tarragona), després per éll i després jo prop de Lloret de Mar al costat de la carretera de Tossa (prov. de Barcelona) d'un petit Diplopod Pselafognat del gènere *Syn.xenus* ha sigut força interessant puix l'egregi professor Silvestri és l'autor del gènere *Syn.xenus* descrit sobre exemplars d'una espècie (*S. orientalis*) que éll recol·lectà prop de Salto del Uruguay. De des de aquella época (1900) fins ara ningú, que éll sàpiga, havia parlat de tal gènere però éll n'havia recollit exemplars prop Stellenbosch (Africa mer.) i en el Munt Lofty (Australia mer.) en 1913 i més tard en 1922 en l'Uadi Lauelia, prop Merg en Cirenaica. La forma catalana no és distingeix però del *Poly.xenus platycephalus* descrit per Lucas sobre exemplars de Kouba (Alger) en 1846 si bé aquesta espècie pertany, segons l'autor, al gènere *Syn.xenus* com els de Cirenaica, éssent aquestes quatre (dues de catalanes) les úniques localitats conegudes de la esmentada espècie si bé és de creure que té un àrea de dispersió continental més extensa.

En aquesta nota l'autor descriu novament el gènere *Syn.xenus* i pels caràcters que apunta el troba molt diferent de tots els gèneres fins ara coneguts dels *Poly.xenidae* manifestant que pot ésser considerat com el representant d'una família nova que anomena *Syn.xenidae*, dona una clau per a distingir les quatre espècies conegudes d'éll, *S. platycephalus*, *S. orientalis*, *S. capensis* n. sp. i *S. Novaehollandie* n. sp. que descriu amb detalls biològics i acompanyant bones figures.— A. CODINA.

Entomologia de Catalunya: Hemipters. A. CODINA. Un vol. 4^t de 150 pàgines., 4 lám. (60 figs.). Fauna de Catalunya. Publicacions de l'Institut d'Estudis Catalans. Secció de Ciències. 1921. Barcelona.— L'ordre dels insectes Hemipters, tant postergat aquí, necessitava una obra accessible que facilités als estudiosos al menys el conèixement de les generalitats i classificació fonamental per famílies, per a que trobant ja expedita l'entrada, puguin introduir-se més a fons a l'estudi d'uns sers naturals força interessants, que per la varietat de llurs formes i per la positiva utilitat que aquell estudi ens reporta per estar intimament relligat amb l'economia agrària, els fa avui ser els preferits dels aimants de l'entomologia pràctica. L'obra vé, doncs, en socors d'aquesta necessitat. Es compon d'un Pròleg on s'exposen les raons que recomanen els estudis de sistemàtica, i de nou capítols: Morfologia-Organografia: Biologia: Economia: Cassa: Conservació: Història: Bibliografia: Abreviacions: Classificació. En cada capítol es tracta extensament la matèria de que és objecte com per exemple el d'Història que consta de 500 cites cronològiques d'hemipteròlegs amb síntesi de les seves obres i el de Bibliografia amb 229 revistes científiques on es troben treballs sobre hemipterologia, els autors, i l'any. Finalment, la taula dels grups taxonòmics d'Oshanin (1916) arranjada per a els hemipters de Catalunya, que és la mes moderna, amb 2 Subordes, 8 Sèries,